

derfor heller ikke, at der var Grund for et lille Folk som vort til at ofre Penge paa at forherlige Militarismen. Der var saa meget mindre Grund dertil, som det største politiske Parti i selve Tyskland slet ikke vilde være med til at deltage i disse Festsigheder. Jeg siger dermed til Socialdemokratiet, som nægtede at tage Del i disse Festsigheder. Naar det har vist sig, at det største politiske Parti i selve Tyskland ikke vilde være med, forekommer det mig ogsaa, at der vel for os som fremmede kunde være Grund til at sige nej Tak til denne Indbydelse. Nu gøres der hertil gældende, at vi som lille Nation ikke godt tør foretage et Skridt, som kan støde en stor Nation og en Nation; men det har jo vist sig, at det, at vi have taget Del i denne Kanalaabning, slet ikke har gjort Tyskland mere gunstig stemt over for os. Den Tak, vi have faaet derfor, er blandt andet et Forbud mod Indførsel af Svin. Jeg synes altsaa ikke, at vi have megen Glæde eller noget stort Udbytte af de Penge, her ere givne ud, og af disse Grunde vil jeg foreslaa, at dette Beløb nægtes. — I Betænkningens Nr. 52 er der nævnt en Sum, som vedrører Lods væsenet i Helsingør og Dragør. Udvalgets Flertal foreslaar disse Beløb nedsatte, for Helsingørs Vedkommende med 1,900 Kr. og for Dragørs Vedkommende med 2,900 Kr. Det er jo saaledes, at Lodsindtægterne i de senere Aar stadig have været i Aftagende, saaledes at de Mænd, der arbejde som Lodser, nu have meget smaa Indtægter. Nu er det jo ganske sikkert, at sidste Aar har der været en ringe Opgang, idet naar vi se paa de yngste Lodser, har en Ekstralods i Helsingør i det sidste Aar tjent 593 Kr. 51 Ore mod 566 Kr. 1 Ore i det foregaaende Aar, altsaa en Ekstralods har haft en Merfortjeneste af 27½ Kr. Nu mener det ærede Flertal i Udvalget, at saa bør Staten straks knappe af i det Tilskud, der har været givet i de senere Aar til Lodsjerne der. Det har beløbet sig til en 300 Kr. for hver Lods, saaledes at en af de yngste Lodser, Ekstralodser, har haft en Indtægt af 860 Kr.; i Aar vilde de altsaa have 893 Kr. Jeg synes ikke, der er nogen som helst Grund til at trække af paa dette lille Tilskud, som gives fra Statens Side, og jeg vil derfor fuldt ud slutte mig til det Forslag, som er blevet stillet af den højtærede Minister, om ikke at beståre dette lille Tillæg. De Herrer maa dog huske paa, at disse Folk, som staa opførte som Ekstralodser, ere alle sammen ældre Folk, som i de fleste Tilfælde have taget Styrmandsøksamen, Folk, som ere Familiefædre, og det er dog vanskeligt for dem at

leve af en Fortjeneste paa 8—900 Kr. Der stilles jo dog ret store Fordringer til disse Folk. Saaledes forlanges der, at de, naar de komme om Bord i Slibeni, hvor de altsaa repræsentere Nationen, skulle møde ordentlig paaklædte; de kunne ikke møde i det Løj, som Arbejdsmand gaa i, og hele deres Bestilling træver jo endvidere, at de skulle være varmt og solidt paaklædte. Derfor synes jeg, at en saa ringe Fortjeneste paa 8—900 Kr. ikke bør beskæres, og jeg vil sige, at det kunde maasse ogsaa have stemme følger at gøre det. Naar nemlig Staten viser sig saaledes over for disse Folk, have disse ingen særlig Grund til at passé paa, til at være meget agtpaagivende i Henseende til at faa flere Skibe at lodsse gennem Sundet; det viser sig jo nemlig, at hvis de fortjene mere, er Staten straks parat til at trække af paa det Tillæg, den giver dem, saa man kan sige, at deres Merfortjeneste kommer ikke dem selv, men Statskassen til gode. Og nu er der jo ogsaa det at mærke, at naar de have haft denne Merfortjeneste af 27 Kr. 50 Ore for en Ekstralods, have de ogsaa maattet slide derfor; thi denne Merfortjeneste er blandt andet kommen ind derved, at vi da havde en streng Vinter, som gav en Del Ekstraarbejde for Lodsjerne; derved blev deres Fortjeneste en Del større. Derimod har det i Aar vist sig at være meget sløjt for Lodsjerne, saa at Fortjenesten i sidste Vinter har været betydelig mindre, og der vil altsaa nu blive en Nedgang i deres Fortjeneste. Jeg kan derfor ikke andet end fraraade at stemme for Flertallets Endring, men vil tillade mig at tilraade det høje Ting at stemme for den højtærede Ministers Forslag, saaledes at de paagældende kunne faa den samme Indtægt i Aar som i de foregaaende Aar.

Samtidig med, at jeg taler om Lodsjerne i Helsingør, skal jeg ikke undlade at rette et Spørgsmaal til den højtærede Minister. Det vedrører nemlig Lodsinspektøren i Helsingør, der ogsaa er berørt af det Bønnings-tilskud, som den højtærede Minister har stillet Forslag om, idet der vil tilkomme Lodsinspektøren et Beløb af 450 Kr. Man vil erindre, at jeg under tidligere Forhandlinger her i Salen har omtalt Forholdene i Helsingør, vedrørende Lodsinspektøren paa den Damper, som Staten har givet Helsingørs Lodsleri. Der var kommet adskillige Klager til mig i den Anledning, og jeg fandt derfor, at det var min Pligt at fremføre Sagen her i Tinget. Den højtærede Minister ønskede den Gang, at jeg skulde gaa ud paa Gaden og gentage mine Paastande der ude; det har jeg imidlertid endnu ikke fundet mig